

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ
ΚΑΙ
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
ΤΟΥ
ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΟΣΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ
ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΤΟΝ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχού Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον,
μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς τῶν θαυμάτων κεκτημένος τὴν
χάριν, πάσης ἀπάλλαξον ἀνά-
γκης καὶ βλάβης, τοὺς πίστει προσιό-
ντας τῇ πρεσβείᾳ σου, Πάτερ Διονύσιε,

τῶν Ὁσίων λαμπρότης, ἄφεςιν αἰτούμενος, καὶ παθῶν θεραπείαν, καὶ πειρασμῶν δεινῶν ἀπαλλαγὴν, τοῖς σὲ προστάτην, θερμὸν ἐπιγράφουσι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ὑσιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ πατρίων δεινῶν.

ἌΝ. καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
«Διονύσιε ἰσχὺν μοι δίδου. Γερασίου».

Ἦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδοῦσας.

Ανοχεῖον τοῦ Πνεύματος ἐκλεκτόν, δέχου τὰς δεήσεις, Διονύσιε ἱε-

ρέ, τῶν πίστει καὶ πόθῳ προσιόντων, τῇ πρὸς Χριστὸν ἰκεσίᾳ σου πάντοτε.

Ιάσεις πηγάζων παντοδαπὰς, ψυχῶν καὶ σωμάτων, θεραπεύεις πάθη δεινά· διὸ με κατ' ἄμφω ἀσθενοῦντα, θαυματουργε Διονύσιε ἴασαι.

Οδύνης ἀπάλλαξον ψυχικῆς, τοὺς τῇ σῆ πρεσβείᾳ, καταφεύγοντας εὐλαβῶς, καὶ σώματος ἴασαι τὴν νόσον, τῶν σὲ τιμώντων σοφὲ Διονύσιε.

Θεοτοκίον.

Νόος μου τὸ σκότος τὸ χαλεπὸν, διάλυσον Κόρη, τῷ φωτί σου τῷ νοερῷ, καὶ δίδου μετάνοιαν γνησίαν, τῷ ταπεινῷ σου ἱκέτῃ Πανάμωμε.

Ἦδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Υπερήφανον ὄφιν, τὸν καθ' ἡμῶν πάντοτε, δόλους καὶ παγίδας ὑ-

πούλως, μηχανευόμενον, σύντριψον Ἄγιε, καὶ πρὸς ὁδὸν σωτηρίας, Πάτερ Διονύσιε, ἡμᾶς κατεύθυνον.

Σ ἐ προστάτην καὶ ρύστην, καὶ ἀρωγὸν ἔχοντες, πάσης συμφορᾶς καὶ ἀνάγκης, θάπτον ῥυσθειήμεν, αὐτῇ ἢ Μάνδρα σου, καὶ οἱ θερμῶς σε τιμῶντες, Πάτερ Διονύσιε, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ι ατήρ παθημάτων, πολυειδῶν πέφηνας· ὅθεν τοὺς προστρέχοντας Πάτερ, τῇ ἀντιλήψει σου, ῥύου ἐκάστωτε, νόσων καὶ πάσης ἀνάγκης, καὶ ποικίλων θλίψεων καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Ε ξ ἀχράντου γαστρός σου, σωματωθεὶς γέγονεν, ἄνθρωπος δι' ἔλεος μέγα, ὁ Ὑπερούσιος, σώζων Πανύμνητε, τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον, πιστεῖ σε δοξάζοντας, καὶ μεγαλύνοντας.

Δ ιάσωσον θαυματουργέ Διονύσιε θεοφόρε, πάσης βλάβης καὶ πειρασμῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς ἀδιστάκτω καρδίᾳ σοι προσιόντας.

Ε πίβλεπον ἐν εὐμενεΐα, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Π ροστάτης θερμός, καὶ μέγα καταφύγιον, ὑπάρχεις ἡμῶν, παμμάκαρ Διονύσιε· διὸ πιστῶς βοῶμέν σοι· ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ἀπάλλαττε, τὴν εὐαγῆ καὶ σεπτὴν σου Μονήν, καὶ πάντας τοὺς σπεύδοντας τῇ σκέπῃ σου.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ι λασμόν ἡμῖν αἴτησαι, καὶ πλημμελημάτων τὴν ἀπολύτρωσιν,

8

Διονύσιε μακάριε, οἶα κηδεμῶν ἡμῶν
καὶ ἔφορος.

Συντριβέντα τοῖς πάθεσι, ἴασαί με
Πάτερ ὡς συμπαθέστατος, καὶ
τὸν νοῦν μου τάχος λύτρωσαι, ἐξ αἰχμα-
λωσίας τῆς τοῦ χείρονος.

Χαλεπῶν περιστάσεων, καὶ δυσχε-
ρειῶν σοφέ Διόνυσιε, ἀνωτέρους
διαφύλαττε, τοὺς τῆ σῆ πρεσβεία κατα-
φεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε Δέσποινα, τὴν κεκα-
κωμένην ψυχὴν μου πάθεσι, θε-
ραπείας καταξίωσον, οἶα τοῦ Χριστοῦ
Μήτηρ φιλάγαθος.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέκρωσον σοφέ, τοῦ ἐχθροῦ πᾶ-
σαν ἐπήρειαν, καὶ ἀτάραχον καὶ

ἤρεμον ἡμῶν, Διονύσιε τὸν βίον διατή-
ρησον.

Μέγας ἀρωγός, τῆς Μονῆς σου
πέλων Ὅσιε, ἐκ μεγάλων συμ-
φορῶν ῥύου αὐτήν, τῆ θερμῆ σου προσ-
τασία καταφεύγουσαν.

Ορμον γαληνόν, τὴν πρεσβείαν
σου οἱ Πίερες, κεκτημένοι Διο-
νύσιε σοφέ, χαλεπῶν τρικυμιῶν τοῦ βίου
ῥύονται.

Θεοτοκίον.

Ιδε συμπαθῶς, τῆς ψυχῆς μου τὴν
ἀσθένειαν, καὶ θεράπευσον τὸ
ἄλγος μου Ἀγνή, καὶ τὸ σκότος τοῦ
νοός μου ἐξαφάνισον.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ανάμει, τῶν πρεσβειῶν σου παμ-
μάκαρ, πᾶσα νόσος καὶ ἀνάγκη

καὶ λύμη, ὦ Διονύσιε οἴχεται τάχος, καὶ Πιερίᾳ κηρύττει τὴν χάριν σου, καὶ χαριστήριον φδῆν, εὐγνωμόνως προσάδει σοὶ Ἄγιε.

Ι δού σοι, ἡ σὴ Μονὴ καταφεύγει, καὶ προσπίπτει καὶ βοᾷ ἐκ καρδίας· Μὴ διαλίπῃς ἀεὶ προστατεύειν, ὡς ποιμενάρχῃς ἡμῶν συμπαθέστατος, ταύτης τῆς Μάνδρας σου σοφέ, Διονύσιε Πάτερ δεόμεθα.

Αεινῶν με, ἐπιφορῶν ρῦσαι Πάτερ, τὸν πρὸς σὲ ἀπὸ ψυχῆς ἀφορῶντα, καὶ τοὺς πιστῶς τῇ ἁγίᾳ Μονῇ σου, ἀπανταχόθεν προστρέχοντες πάντοτε, ἀπάλλαττε παντὸς κακοῦ, Διονύσιε Πάτερ δεόμεθα.

☉εοτοκίον.

Ο πάντων, Δημιουργὸς καὶ Δεσπότης, σαρκωθείς ἐκ τῶν ἀ-

γνῶν σου αἱμάτων, σὲ προστασίαν ἀνέδειξεν κόσμου, καὶ πεπτωκότων ἀνόρθωσιν Δέσποινα· διὸ ἀνόρθωσον καμῆ, πεπτωκότα βυθῷ παραπτώσεων.

Αιάσωσον θαυματουργὲ Διονύσιε θεοφόρε, πάσης βλάβης καὶ πειρασμῶν ταῖς πρεσβεΐαις σου, τοὺς ἀδιστάκτω καρδίᾳ σοὶ προσιόντας.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου....

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις.

Ως τῶν Ὁσίων τῶν πάλαι ὁμότροπος, καὶ κοινωνὸς τῆς εὐκλείας καὶ σύσκηνος, σὺν αὐτοῖς καθικέτευε Ὁσιε, ἡμῖν δίδόναι πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ λύσιν παθῶν Διονύσιε.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ

Ἄοσιου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος...

Ἐδωγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶδός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσεται ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρὸν ἐστί.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ἄοσιου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Αἴγλη θείου Πνεύματος, καταλαμπόμενος Πάτερ, λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὴν δεινὴν σκοτόμαιναν Διονύσιε, καὶ πρὸς φῶς ἴθινον, θείων ἐνταλάματων, φωτοφόροις ἰκεσίαις σου, τοὺς καταφευγόντας, τῇ σῆ προστασίᾳ ἐκαστοτε, δυσχερειῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἀσθενειῶν καὶ κακώσεων, ἡμᾶς ἀπαλλάττων, καὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς, τοὺς σὲ προστάτην καὶ ἔφορον, ἐκ Θεοῦ πλουτήσαντας.

Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαὸν σου...

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Υπέρ πάντων δυσώπει, Διονύσιε Πάτερ τῶν εὐφημούντων σε, καὶ πίστει προσκυνούντων, τὰ θεῖα λείψανά σου, καὶ βοώντων ἐκαστοτε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γεωργήσας τοῖς πόνοις, ἀπαθείας τὴν χάριν τὴν πολυῦμνητον, παθῶν ἐξ ἀκαθάρτων, ἐκκάθαρον τοῖς ῥείθροις, Διονύσιε Ὅσιε, τῶν σῶν σεπτῶν πρεσβειῶν, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Εν τῇ σῇ προστασίᾳ, ἡ ἁγία Μονή σου καυχᾶται Ὅσιε, καὶ πᾶσα Πιερία, θερμῶς σοι καταφεύγει, καὶ βοᾷ μετὰ πίστεως· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

☉εοτοκίον.

Ρῶσιν δίδου μοι Κόρη, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν· πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγω, ὑμῶν σε Θεοτόκε, καὶ βοῶ ἀγαλλόμενος· χαῖρε Παρθένε Ἁγνή, βροτῶν ἡ σωτηρία.

᾿Ωδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Αρρωστημάτων, σβέσον τὴν ἄσπετον φλόγα, Διονύσιε τῶν πί-

στει ἐκζητούντων, τὴν σὴν θερμοτάτην, ἐν πᾶσι προστασίαν.

Σθένος παράσχου, τῇ ταλαιπώρῳ ψυχῇ μου, Διονύσιε ὡς ἂν ὑπερνικήσῃ, τὰς ἐπερχομένας, ἐν βίῳ δυσχερείας.

Ιασιν δίδου, καὶ τὴν κατ' ἄμφω ὑγίαν, Διονύσιε τοῖς πίστει προσιοῦσι, τοῖς θαυματοβρῦτοις, καὶ θείοις σου λειψάνοις.

☉εοτοκίον.

Μἦτερ Κυρίου, καὶ Ἄειπάρθηνε Κόρη, πόρρω δίωξον ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, τὰς τοῦ βροτοκτόνου, ἐπιβουλὰς καὶ δόλους.

᾿Ωδὴ θ΄. Κυρίας Θεοτόκου.

Ολύμπου ὁ προστάτης, καὶ τῆς Πιερίας, ὁ φωτοφόρος ἄστηρ Διονύσιε, τὰς ἱκεσίας προσδέχου ἡμῶν ἐκάστοτε.

Υ φέρποντα ὑπούλως, κατ' ἔμοῦ τὸν ὄφιν, τῇ δεδομένη σοι χάριτι σύντριπον, ᾧ Διονύσιε Πάτερ ἵνα γεραίρω σε.

Υ ψίστου ὡς θεράπων, πρέσβευε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν ἱερὲ Διονύσιε, ἵνα ρυώμεθα πάσης ἐναντιότητος.

Θεοτοκίον.

Υ μνοῦμέν σου τὸ μέγα, μυστήριον Κόρη· ὅτι Θεὸν ἀπορρήτως γέννηκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος ἀφθορος ἔμεινας.

Τὸ Ἄξιον ἔστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Χ αἶροις Θεσσαλίας θεῖος βλαστός, καὶ Ὀλύμπου κλέος, Διονύσιε θαυμαστὲ· χαίροις Ἐκκλησίας φωστήρ ὁ νέος μάκαρ, ὁ πάντας καταυγάζων, θαυματῶν λάμψεσι.

Ο λος ἐκ νεότητος τῷ Χριστῷ, πιστεὶ ἀνετέθης, ὡς ἐμάκρυνας τῶν φθαρτῶν, καὶ τῆς ἐγκρατείας, ὑπήλθες τοὺς ἀγῶνας, ἀτρέπτω διανοίᾳ, ᾧ Διονύσιε.

Α γγελος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, ἤνυσας θεόφρον, τὴν ζωὴν σου τὴν θαυμαστήν, καὶ πολλῶν χαρίτων, θεόθεν ἠξιώθης, ἡμᾶς καταपुरσεύων, ᾧ Διονύσιε.

Τ ὄν τῆς μετανοίας καθηγητὴν, καὶ τὸν ἐν Ὀλύμπῳ ποδηγέτην καὶ οἰκιστὴν, τὸν θεῖον προστάτην καὶ λειτουργὸν Κυρίου, Διονύσιον τὸν μέγα πάντες ὑμνήσωμεν.

Τ νόφον ὑπεισήλθες τὸν μυστικόν, ὡς ἀνήλθες Πάτερ, ἐν Ὀλύμπῳ πιστεὶ θερμῇ, καὶ ὑπερκοσμίου, φωτὸς κατηξιώθης, ὡς τῶν ἀρρήτων μύστης, ᾧ Διονύσιε.

Ως ἥλιος λάμπας ἐν τῷ χορῷ, τῶν ἁγίων πάντων Διονύσιε ἀσκητά, πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πόθῳ, ἀεὶ ἀνευφημούντων καὶ δεομένων σου.

Φρούρει τὴν Μοιρὴν σου τὴν ἱερὰν, ἀπὸ πάσης βλάβης, Διονύσιε θαυμαστέ, καὶ τῶν προσιόντων, αὐτῇ μετ' εὐλαβείας, τὰς ἰκεσίας πλήρου, ὡς συμπαθέστατος.

Ιλεως γενοῦ μοι Πάτερ σοφέ, τῷ πολεμουμένῳ, σώματί τε καὶ τῇ ψυχῇ, δεινοῖς παντοίων νόσων καὶ πάσης ἀλγηδόνας, καὶ ῥύσαι με γεέννης ταῖς μεσιτείαις σου.

Οδήγησον Πάτερ εἰς οὐρανόν, τοὺς νῦν προσκυνούντας, τὴν ἁγίαν σου Δεξιάν, τὴν θεῖαν σου Κάραν, σεπτὴν τε Σιαγόνα, καὶ τούτων τὰ μεγάλα ἀνακηρύττοντας.

Ολυμπε ὑπέρτατε τῶν βουνῶν, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κεκτημένος σὺ βοηθόν, ῥύστην καὶ προστάτην ἐν τοῖς πειρατηρίοις, τὸν θεῖον καὶ ὑπέρολαμπρον Διονύσιον.

Χαίροις Πιερίας ὁ ἀρωγός, καὶ μεσίτης μέγας, Διονύσιε πρὸς Θεόν· χαίροις ὁ παρέχων, ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι, καὶ θαύματα πηγάζων, ἡμῖν ἐκάστοτε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων....

Τὸ τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

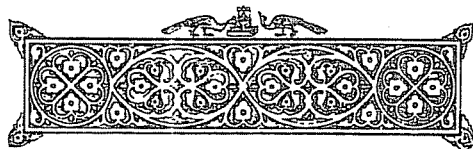
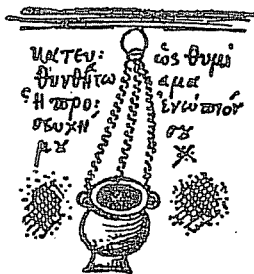
Πάντας τοὺς προσπίπτοντας πιστῶς, τῇ σῇ θαυμαστῇ προστασίᾳ, καὶ ἀντιλήψει σου, Πάτερ Διονύσιε ἀξιοθαύμαστε, πάσης θλίψεως λύτρωσαι, καὶ πάσης ἀνάγκης, καὶ πάσης στενώ-

σεως, και νόσου Ἄγιε, αἶτει δὲ παι-
σμάτων τὴν λύσιν, και τὴν θεϊκὴν εὐ-
φροσύνην, τοῖς εἰλικρινῶς σε μακαρί-
ζουσι.

Δίστιχον.

Πλήρου Διονύσιε τὰς ἱκεσίας

Ἄς σοι Γεράσιμος θερμῶς ἀναφέρει.

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ
ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΤΟΝ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

ΥΠΟ ΜΟΝΑΧΟΥ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ' Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ως τῶν Ὁσίων κοινωνὸν και ἰσο-
στάσιον, και τοῦ Ὀλύμπου οἰκι-
στήν και στύλον πάμφωτον, ἀνυμνοῦμεν
ἐν πίστει σε θεοφόρε. Ἄλλ' ὡς χάριτος
τῆς θείας ἐνδαιτήμα, νοσημάτων και πα-
θῶν δεινῶν ἀπάλλαξον, τοὺς βοῶντας
σοι· Χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Οἱ Οἴκοι.

Ανθρωπος οὐρανόφρων, ἀνεδείχθης ἐν κόσμῳ, Πατέρων Διονύσιε κλέος (ἐκ γ'), καὶ τῇ σῆι οὐρανίῳ ζωῆι, τῶν Ἀσωμάτων συνόμιλος πέφηνας, μεθ' ὧν δυσώπει πάντοτε, ὑπὲρ τῶν σοὶ ἐκτενῶς βοῶντων·

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ Τριάς ὑμνεῖται· χαῖρε, δι' οὗ ὁ Σατὰν πατεῖται.

Χαῖρε, τῆς Σκλαταίνης βλαστὸς εὐθαλέστατος· χαῖρε, τοῦ Ὀλύμπου ἀστήρ τηλαυγέστατος.

Χαῖρε, σέλας τὸ νεόφωτον Ἐκκλησίας τῆς σεπτῆς· χαῖρε, γέρας τὸ νεότευκτον πολιτείας τῆς καινῆς.

Χαῖρε, ὅτι ἐδείχθης μιμητῆς τῶν Ὁσίων· χαῖρε, ὅτι ἐφάνης ἐραστής οὐρανίων.

Χαῖρε, κλυτὸν τοῦ Ἄθω ᾠράϊσμα· χαῖρε, σεπτὸν Ὀλύμπου διάδημα.

Χαῖρε, δι' οὗ μονασταὶ ὀδηγοῦνται· χαῖρε, δι' οὗ εὐσεβεῖς κραταιοῦνται.

Χαίροις, πάτερ Διονύσιε.

Βλέποντες οἱ γονεῖς σου, ἄνωθεν τοῦ σοῦ λίκνου, ἐκλάμπον τοῦ Σταυροῦ τὸ σημεῖον, μεμύηνται προομιμακῶς, τὴν ἐσύστερον τοῦ βίου σου ἔλλαμψιν· Χριστῷ γάρ, Διονύσιε, ἠγάπησας θερμῶς κραυγάζειν·

Ἄλληλοῦια.

Γνώσει τῇ τῶν κρειττόνων, θεοφρόνας προκόπτων, συνηύξησαι Κυρίου τῷ φόβῳ, ἐν ᾧ διαιτώμενος σεμνῶς, τὴν ἀρετὴν ἐκ νεότητος ἔστερξας, δι' ἧς ῥυθμίζεις, Ὅσοι τοὺς ἐκβοῶντάς σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε, Χριστοῦ τὴν δόξαν ποθήσας· χαῖρε, φθαρτῶν τὴν σχέσιν μισήσας.

Χαῖρε, ὁ νοήσας ψυχῆς τὴν εὐγένειαν.

νειαν· χαῖρε, ὁ τηρήσας νοὸς τὴν εὐπρέπειαν.

Χαῖρε, ἔμψυχον γεώργιον ἐπιπνοίας θεϊκῆς· χαῖρε, φάσγανον ἀμφίστομον προσπαθείας ὕλικῆς.

Χαῖρε, ὅτι Κυρίῳ ἀκλινῶς ἐκολλήθης· χαῖρε, ὅτι τοῦ κόσμου ὀλικῶς ἐχωρίσθης.

Χαῖρε, ἠθῶν ἐνθέων διάγραμμα· χαῖρε, σεμνῶν τοκέων ἀνάστημα.

Χαῖρε, ζωῆς ἰχνηλάτα ἀλήκτου· χαῖρε, τρυφῆς μυστολέκτα ἀρρήτου.

Χαίροις, πάτερ Διονύσιε.

Αύναμιν καὶ σοφίαν, ἐκ μελέτης ἁγίας, λαμβάνων τῶν ἐνθέων ρημάτων, θεόφρων ὠφθης ἀπὸ παιδός, θεοειδέσιν ἀρχαῖς σεμνυνόμενος, ἐκπλήττων τοὺς ὀρωντάς σε, καὶ ψάλλων θερμῶς τῷ Σωτῆρι·

Ἄλληλοῦια.

Εδραμες θεῖω πόθῳ, τῷ καλοῦντί σε Λόγῳ, βαστάζων τὸν σταυρόν σου θεόφρον· καὶ ἐν Μετεώροις ἀνεληθὼν, τῷ πρὸς Θεὸν μετάρσιος φρονήματι, ὠράθης Διονύσιε, καὶ φαιδρύνεις τοὺς βοῶντάς σοι·

Χαῖρε, πυκτὴς ἀγάπης τοῦ Λόγου· χαῖρε, πρηστήρ ἀπάτης τοῦ κόσμου.

Χαῖρε, ὁ βαδίσας Ὀσίων τοῖς ἴχνεσι· χαῖρε, ὁ ἐκλάμψας ποικίλοις χαρίσμασι.

Χαῖρε, σύμμορφος ἀσκήσεως ἀσκητῶν θεοειδῶν· χαῖρε, μέτοχος θεώσεως θεοφόρων εὐκλεῶν.

Χαῖρε, ὅτι ἀνῆλθες Μετεώρων εἰς ὕψος· χαῖρε, ὅτι ὑψώθης τῷ Κυρίῳ ὀσίως.

Χαῖρε, κλεινῶν Πατέρων ἐφάμιλλος· χαῖρε, Θεοῦ θεράπων ἰσαγγελος.

Χαῖρε, εἰκῶν θεϊκῶν χαρισμάτων· χαῖρε, ἐχθρῶν ὀλετήρ ἐναντίων.

Χαίροις, πάτερ Διονύσιε.

Ζέων τῆ προθυμίας, τῷ σεπτῷ πατρι Σάββα, σαυτὸν καθυποτάξας ἐμφρόνως, ὑπέταξες ἐχθροῦ τὰς ὀρμάς, καὶ τῷ θεϊκῷ ἐπτερώθης ἔρωτι, τῶν κάτω ἀφιστάμενος, καὶ ἐνθους τῷ Σωτῆρι ψάλλων·

Ἄλληλουϊα.

Ηκες σπουδῆ καὶ πίστει, πρὸς τὸ ὄρος τοῦ Ἄθω, ὡς ἔλαφος ἀκύδρομος χαίρων, καὶ τῷ θηπόλῳ Σεραφείμ, ὀλοτρόπως καὶ σαφῶς σαυτὸν δέδωκας, ὑφ' οὗ παιδοτριβούμενος, ἐρῶν μιζες τοῦς σοὶ βοῶντας·

Χαῖρε, ὁ ἀνθραξ τῆς ἐμμελείας·
χαῖρε, τὸ βέλος τῆς ῥαθυμίας.

Χαῖρε, λαμπηδὼν ἱερῶν ἀναβάσεων·
χαῖρε, μνητὰ σωτηριῶν καθάρσεων.

Χαῖρε, ὕψος' θείου ἔρωτος ἀνυψοῦν εἰς οὐρανόν· χαῖρε, βάθος ταπεινώσεως ταπεινοῦν τὸν πονηρόν.

Χαῖρε, ὅτι ῥυθμίζεις μοναστῶν τὰς ἐννοίας· χαῖρε, ὅτι λαμπρύνεις εὐσεβῶν τὰς καρδίας.

Χαῖρε, Χριστοῦ ἐρῶν ἐκ νεότητος·
χαῖρε, παθῶν τῶν τούτου συνόμιλος.

Χαῖρε, καλῶν θεοσδότων μεθέκτα·
χαῖρε, παθῶν ψυχοφθόρων ὀλέτα.

Χαίροις, πάτερ Διονύσιε.

Θεῖκῃ προμηθείᾳ, ἱερεὺς θεοφόρος, καὶ θεῖος λειτουργὸς τῶν ἀρρήτων, ὠφθης, Διονύσιε σοφέ, ὡς καθαρώτατον σκευὸς τοῦ Πνεύματος, Θεῷ δὲ ὡσπερ ἄγγελος ἱερούργεις, ᾧ καὶ ἐβόας·

Ἄλληλουϊα.

Ιδον οἱ ἐν τῷ Ἄθῳ τῆς ζωῆς σου τὸν τρόπον, καὶ βίον τὸν οὐράνιον ὄντως, καὶ τῶν σῶν τρυφήσαντες καρπῶν, τῶν ἀρετῶν σου τὸν πλοῦτον ἡ-

γάσθησαν, δι' ὧν πλουτίζεις ἅπαντας, τοὺς ἐκβοῶντάς σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε, ὁ τύπος τῆς ἐγκρατείας· χαῖρε, ὁ λύχνος τῆς ἡσυχίας.

Χαῖρε, θιασῶτα Πατέρων τῶν πρό-
παλαι· χαῖρε, καθαιρέτα τοῦ πλάνου
στερρότατε.

Χαῖρε, στόμα τὸ ἀσίγητον οὐρανίαν
προσευχῶν· χαῖρε, ὄμμα τὸ ἀνύστακτον
μυστικῶν θεωριῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀκτησίας ἢ πολυόλβος
κτῆσις· χαῖρε, τῆς θεουργίας ἢ θεότιμος
δεΐξις.

Χαῖρε, λαμπρὸν πραότητος σκῆνω-
μα· χαῖρε, σεπτὸν τῆς χάριτος τίμημα.

Χαῖρε, τρυφή νοητῆ νηστευόντων·
χαῖρε, ἀλκή τῶν ἀεὶ ἐκβοῶντων.

Χαίροις, πάτερ Διονύσιε.

Καθαρότητι γνώμης, τῆς Σιών ὡς
ἐπέστης, Κυρίου τὸν ζώηρυτον

τάφον, ἀφάτω προσκυνήσας χαρᾶ, συνε-
τάφης εὐσεβῶς τῷ φρονήματι, τῷ τὸν
Ἄδὰμ ἐγείραντι, καὶ σὲ δοξάσαντι βοῶ-
ντα·

Ἄλληλούϊα.

Αάμπων ταῖς λαμπηδόσιν, ὡς λα-
μπτήρ σελασφόρος, τῶν σῶν
θεοφιλῶν Πάτερ ἔργων, σοφὸς τῆς Φι-
λοθέου Μονῆς, παιδευτῆς καὶ ῥυθμιστῆς
ἐχρημάτισας· διὸ τῇ ἡγεσία σου, ἀγαλ-
λομένη ἐκβοᾷ σοι·

Χαῖρε, ποιμὴν λογικῶν θρεμμάτων·
χαῖρε, σοφὲ παιδευτὰ ἀτάκτων.

Χαῖρε, κυβερνήτα ἡμῶν περιδέξιε·
χαῖρε, οἰκονόμε τοῦ Πνεύματος ἔνθεε.

Χαῖρε, θύτης ὁ μακάριος μυστηρίων
τῶν φρικτῶν· χαῖρε, μύστης ὁ θεόληπτος
τῶν ὁσίων ἀρετῶν.

Χαῖρε, τῆς Θεαρχίας θεοφόρος θε-
ράπων· χαῖρε, τῆς θεαυγείας τῆς αὐλοῦ
θεάμων.

Χαῖρε, πολλῶν ἀφρόνων σωφρόνημα· χαῖρε, ψυχῶν σωφρόνων ὑπόδειγμα.

Χαῖρε, θεσμῶν ζωηφόρων ταμεῖον· χαῖρε, κρουνὸς θεοβρῦτων λογίων.

Χαίροις, πάτερ Διονύσιε.

Μέτοχος θείας δόξης, γεγονὼς ἐν Βερροίας, ἐν ἣ ὑπογραμμὸς ἀρετῶν, τοῖς ἐκεῖσε ἀσκουμένοις ἐνδέδειξαι· πρὸς μίμησιν γὰρ ἅπαντας εἴλκες, τοὺς νουνεχῶς βοῶντας·

Ἄλληλοῦια.

Νέος ὡσπερ Ἡλίας, ἐν Ὀλύμπῳ ἀνήλθες, καὶ τοῦτον ὡς Χωρῆβ κατοικήσας, τῶν κατ' ἐκεῖνον θεωριῶν, θεοφανῶς κατηξίωσαι Ὅσιε· Θεὸς γὰρ σε ἐδόξασεν, ὁ δοξάζων τοὺς σοὶ βοῶντας·

Χαῖρε, ἐπόπτα τῆς θείας δόξης·

χαῖρε, τῶν κρείττω ὁ μυστοδότης.

Χαῖρε, Ἡλιοῦ τοῦ Θεοσβίτου ὁμότροπε· χαῖρε, Ἀντωνίου τοῦ πάνυ ὁμόζηλε.

Χαῖρε, ἀγαλμα ἐξαιρετόν τῆς μονήρους βιοτῆς· χαῖρε, ἔσοπτρον νεόσμηκτον τῆς ἀγγελικῆς ζωῆς.

Χαῖρε, ὅτι Ἀγγέλων ἐμφανείας κατείδες· χαῖρε, ὅτι ρεόντων τὰς ἐπόψεις παρείδες.

Χαῖρε, πηγὴ δακρῶν πολύρρυτος· χαῖρε, κανὼν νηστείας εὐθύτατος.

Χαῖρε, δι' οὗ ὁ ληστής μετεβλήθη· χαῖρε, δι' οὗ τῷ Σωτῆρι προσήχθη.

Χαίροις, πάτερ Διονύσιε.

Πένον θαῦμα εἰργάσω, ἐν θαλάσῳ θεόφρον, τῇ ξένη πρὸς Χριστὸν προσευχῇ σου· τὸν γὰρ σάλον αὐτῆς τὸν δεινόν, εἰς γαλήνην παραδόξως μετέβαλες· καὶ πρὸς λιμένα ἄκλυστον, ἰ-

θύνεις τοὺς Θεῶ βοῶντας:

Ἀλληλοῦα.

Ολυμπος ἐγκαυχᾶται, εὐαγέσι σου
πόνοις, λαμπρῶς ἀγιασθεὶς θεο-
φόρε· τοῦτο γὰρ τὸ ὄρος ἐπιβάς, τοὺς
κάτω κειμένους πρὸς Θεὸν ὕψωσας, ὕ-
ψώσσει τοῦ βίου σου, ἀναβοῶντάς σοι ἐκ
πόθου·

Χαῖρε, Ὀλύμπου στερρὸς πολίτης·
χαῖρε, Κυρίου λαμπρὸς ὄπλίτης.

Χαῖρε, ὑψηλῆς πολιτείας κυπάρισ-
σος· χαῖρε, χθαμαλῆς διανοίας ὑπέρτε-
ρος.

Χαῖρε, ὕψος ὅτι ἔφθασας τῆς ἀγά-
πης τοῦ Θεοῦ· χαῖρε, κράτος ὅτι ἔλυσας
τῆς ἀπάτης τοῦ ἐχθροῦ.

Χαῖρε, ὅτι ἐκλάμπεις πρακτικῇ θεω-
ρίᾳ· χαῖρε, ὅτι ἀστράπτεις ἀρετῶν συν-
τονίᾳ.

Χαῖρε, λαμπρῶς ἀσκήσεως στέλε-

χος· χαῖρε, πολλῶν ραθύμων ὁ ἔλεγχος.
Χαῖρε, βαλβίς ἀσκητῶν πρὸς ἀγῶ-
νας· χαῖρε, Θεῶ ὁδηγῶν τοὺς βοῶντας.

Χαίροις, πάτερ Διονύσιε.

Πράξειςιν ἐναρέτοις, ναὸς ἔμψυ-
χος ὠφθης, Τριάδος τῆς Ἁγίας
θεόφρον· διὸ ταύτη Ναὸν εὐαγῆ, καὶ ἱε-
ρὸν Σεμνεῖον ὠκοδόμησας, πολλῶν εἰς
περιποίησιν, τῶν πίστει αἵρουμένων
ψάλλειν·

Ἀλληλοῦα.

Ρήμασί σου ἐνθέοις, δαυιλῶς δια-
τρέφεις, τὰ στίφη τῶν σεμνῶν
φοιτητῶν σου, καὶ τούτους ἄνδρας τῆς
ἐν Χριστῷ, πνευματικῆς ἡλικίας ἀνέδει-
ξας· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σοὶ τῷ πατρὶ ἡ-
μῶν βοῶμεν·

Χαῖρε, ἡγέτα τῶν φοιτητῶν σου·
χαῖρε, προστάτα τῶν ὑμνωδῶν σου.

Χαῖρε, κηδεμῶν τῶν υἰῶν σου καὶ πρόμαχε· χαῖρε, ἀρωγὴ τῆς Μονῆς σου καὶ πρόβολε.

Χαῖρε, κρήνη ἢ βλυστάνουσα ρεῖθρα ἰαματικά· χαῖρε, θήκη ἢ παρέχουσα φάρμακα τὰ σωστικά.

Χαῖρε, ὅτι ῥυθμίζεις τὴν τοῦ ἄρχοντος γνώμην· χαῖρε, ὅτι ἐκλύεις τὴν τοῦ δράκοντος ῥώμην.

Χαῖρε, πολλῶν πασχόντων ὑγίανσις· χαῖρε, θερμὴ πταιόντων ἐξιλασις.

Χαῖρε, μορφή ἰλαρότητας πλήρης· χαῖρε, Θεοῦ ἀγαθότητος βλύσις.

Χαίροις, πάτερ Διονύσιε.

Σκέπην σε καὶ προστάτην, καὶ θερμὸν προμηθεά, Ὀλύμπου οἱ περίοικοι πάντες, πλουτοῦντες προνοία θεϊκῆ, τῇ ἀντιλήψει σου αἰεὶ προστρέχομεν, ὡς ἂν πάσης στενώσεως, ῥυσθεῖημεν Πάτερ βοῶντες·

Ἄλληλοῦῖα.

Τίμιος ὄντως ὤφθη, ὁ σὸς θάνατος μάκαρ, ἐνώπιον Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος· αὐτὸν γὰρ προΐδων ἀληθῶς, τὰ κατὰ σὲ εὐπρεπῶς διηυθέτησας, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀνέδραμες, ἐκβοῶντων τῶν φοιτητῶν σου·

Χαῖρε, συνέστιος Ἀσωμάτων· χαῖρε, ἀλάβαστρον χαρισμάτων.

Χαῖρε, θεωρὴ τῆς τοῦ Λόγου τερπνότητος· χαῖρε, κοινωνὴ τῆς ἀδύτου παιδρότητας.

Χαῖρε, σύναυλε καὶ σύσκηνε τῶν ὁσίων Ἀσκητῶν· χαῖρε, σύμνηφε καὶ σύνοικε τῶν ἁγίων λειτουργῶν.

Χαῖρε, ὅτι ἐδέξω ἰαμάτων τὴν χάριν· χαῖρε, ὅτι κοιμίζεις παθημάτων τὴν ζάλην.

Χαῖρε, χοροῦ Ὀσίων συνάριθμε· χαῖρε, τῶν σῶν προσφύγων ὑπέρμαχε.

Χαῖρε, σεπτοῦ σου Σεμνεῖου κοσμητορ· χαῖρε, λαοῦ σου πιστοῦ ἀντι-

λήπτορ.

Χαίροις, πάτερ Διονύσιε.

Υδωρ ζών ιαμάτων, ἐνεργεία αὐλῶ
πηγάζει ὡς κρουνὸς συμπαθείας,
ἡ Κάρα σου Πάτερ ἡ σεπτὴ, καὶ παθη-
μάτων καθαίρει τοὺς μώλωπας, τὰς νό-
σους ἀπελαύνουσα, καὶ ἰωμένη τοὺς
βοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Θύλαξ σωτηριῶδης, καὶ ἔφορος
καὶ ἐπόπτης, γενοῦ τῇ θεολέκτῳ
σου Μάνδρα, τῶν δὲ τιμώντων σε εὐλα-
βῶς, τὰ αἰτήματα ἀεὶ πλήρου, Ὅσιε· ἰ-
δου γὰρ τῇ πρεσβείᾳ σου, προστρέχουμεν
πάντες βοῶντες·

Χαῖρε, ἡ δόξα τῶν μοναζόντων·
χαῖρε, τὸ κλέος τῶν Ὁρθοδόξων.

Χαῖρε, πρεσβευτὰ πρὸς Θεὸν ἡμῶν
ἔτοιμε· χαῖρε, βραβευτὰ τῶν κρειττόνων
καὶ πάροχε.

Χαῖρε, γνώστης καὶ προάγγελος ἐ-
σομένων ἀκριβής· χαῖρε, δότης θείας
χάριτος τῶν αἰτούντων δαψιλῆς.

Χαῖρε, ὅτι παιδεύεις τὴν πανάσε-
μνον κόρη· χαῖρε, ὅτι προλέγεις τῶν
μελλόντων τὴν γνῶσιν.

Χαῖρε, κυλλῶν ταχεῖα ἀνάρρωσις·
χαῖρε, κυρτῶν ὀξεῖα ἀνόρθωσις.

Χαῖρε, παθῶν ἀκαθάρτων διῶκτα·
χαῖρε, φρουρὲ τῶν βοῶντων καὶ ῥύστα.

Χαίροις, πάτερ Διονύσιε.

Χάριτος ἐντροφῶντες, τῶν πολ-
λῶν σου θαυμάτων, οἱ σπεύδο-
ντες τῇ σκέπῃ σου Πάτερ, δοξάζομεν τὸν
πάντων Θεόν, τὸν διὰ σοῦ ἡμᾶς περιέπο-
ντα· ᾧ καὶ προσάγεις ἅπαντας, Διονύσιε,
τοὺς βοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Ψάλλον ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῇ Ἁ-
γία Τριάδι, τὸν ὕμνον σὺν Ὁ-

σίοις Πατράσιν, ἐπίνευσον ἡμῖν συμπαθῶς, τὰς οἰκτρὰς φωνὰς ἡμῶν προσδεχόμενος· αἶψὲ γὰρ ἀφορῶμέν σοι, παμμακάριστε ἐκβοῶντες·

Χαῖρε, Τριάδος ὁ παραστάτης· χαῖρε, τῶν τέκνων σου ὁ προστάτης·

Χαῖρε, συναυλίας τῆς ὄψε ὁ ἑξαρχος· χαῖρε, θυμηδίας τῆς θείας ὁ ἑμπλεως.

Χαῖρε, σθένος καὶ ὑπόδειγμα μοναζόντων εὐλαβῶν· χαῖρε, εὐχος καὶ κραταίωμα εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας νεοστήρικτος βάσις· χαῖρε, τῆς Πιερίας θεοφώτιστος φαῦσις.

Χαῖρε, δι' οὗ παθῶν ἰαθήσομαι· χαῖρε, δι' οὗ δεινῶν λυτρωθήσομαι.

Χαῖρε, τρυφή τῶν παρόντων μου στίχων· χαῖρε, χαρὰ τῶν πιστῶν σου προσφύγων.

Χαίροις, πάτερ Διονύσιε.

Ω θεσπέσιε Πάτερ, ἱερέων ἀκρότης, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων προσθήκη (ἐκ γ'), καθάπερ δῶρα χηρῶν, τὴν παροῦσαν ὑμνωδίαν ἡμῶν πρόσδεξαι, καὶ ἔσαι περίεπε, τοὺς συμφώνως Θεῷ βοῶντας·

Ἄλληλουῖα.

Καὶ αὖθις τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ' Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ως τῶν Ὁσίων κοινωνὸν καὶ ἰσοστάσιον, καὶ τοῦ Ὀλύμπου οἰκιστὴν καὶ στῦλον πάμφωτον, ἀνυμνοῦμεν ἐν πίστει σε θεοφόρε. Ἄλλ' ὡς χάριτος τῆς θείας ἐνδιαίτημα, νοσημάτων καὶ παθῶν δεινῶν ἀπάλλαξον, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις, πάτερ Διονύσιε.

Ἄπόλυσις.